

CRIMINAL & HUGO

MARTIN JONOLS

Hegas

The image features two lines of stylized graffiti. The top line, 'HEGAS', is rendered in a bold, 3D block style with a dark grey-to-black gradient and a metallic sheen. The bottom line, '& HUGO', is in a lighter, more fluid and bubbly script style with a grey-to-white gradient. The background is a light, neutral tone.

Martin Jonols

Hegas

Fredagen den 20 februari

Lyssna nu dagbok!

Allt började i klassrummet i eftermiddags. Jag hade pallat upp mitt huvud med en vass penna under hakan för att inte falla ihop av trötthet. Min lärare Fredrika berättade om barkborrar och snytbaggar. Jag kämpade hårt mot sömnen. Men det var omänskligt.

Plötsligt morrade min mobil som en arg mus. Det gör den när jag får ett sms. Det var från Hugo. ”Ska vi ses efter skolan?” stod det.

Jag svarade inte. Men jag började skaka i hela kroppen. Jag försökte lugna ner mig och lyssna på Fredrika. Vi skulle lära oss alla älvar i hela Norrland. Och varena bäck. Sen skulle vi kunna namnet på varena fisk som plumsar omkring där. Sen skulle vi plugga in typ tvåhundra olika skalbaggar.

Men hur skulle jag kunna tänka på några mossiga gamla skalbaggar? Hur skulle jag kunna tänka på biologiprov? Jag kunde inte tänka på något annat än det där sms:et! Och Hugo!

Telefonen morrade en gång till. Jag blev nervös igen. Men jag försökte kolla på Fredrika.

Fredrika har ofta en prydlig kjol på sig och nästan alltid en knytblus. Hon brukar ha gammaldags glasögon och en

gammaldags kofta. Egentligen ser hon rätt cool ut, som om hon var med i någon gammal film. Men det är hon inte. Fredrika är en av världens snurrigaste lärare.

Jag försökte lyssna på henne. Jag försökte att inte tänka på sms:en och Hugo. Och Hugos ögon. Jag försökte tänka på barkborrar och snytbaggar. Men det var omöjligt!

– Det är skarpt läge nu, sa Fredrika. Nu är det allvar!

Fredrika är alltid rädd att det ska bli för dåliga resultat på proven. Hon höll sina viktiga papper i ena handen. Men när hon skulle flytta över dem till den andra råkade hon blanda ihop hela högen. Som om den vore en kortlek.

Fredrika snöt sig. Jag fick ett sms till. Fredrika hörde morrandet. Hon tittade på mig.

Men samtidigt knycklade hon ihop sin pappersnäsduk. Hon kastade den mot papperskorgen vid dörren. Det såg lite coolt ut först. Men Fredrika har bollsinne som en sjöelefant. Pappersnäsduken hamnade i vår fruktkorg.

Fredrika försökte fortfarande se cool ut. Hon gick iväg för att plocka upp näsduken, men hon snubblade på min kompis Jossans långa ben och flög iväg. Alla viktiga papper yrde omkring i rummet som en snöstorm. Nu gick det inte att låta bli att skratta längre. Det var som en orkan av skratt.

Fredrika försökte skratta hon med och göra tummen upp. Jag fick tårar i ögonen för jag tyckte synd om henne.

Min mobil morrade. Igen! Fredrika märkte inget så jag kollade.

”Ska vi ta en glass efter skolan?” stod

det. Mobilen såg ledsen ut. Som om den skämdes för alla tjugatiga förslag. När lektionen var över hade jag fått tonvis med sms. Vartenda ett var från Hugo. Jag blev så nervös att jag hade svårt att gå ut.

Hugo är min bästa kompis Jossans storebror. Förut var Hugo alltid sjukt blyg när vi sågs. Men den senaste tiden har han börjat kolla på mig. På ett nytt sätt. Det har börjat hända nya saker med honom. Han har inte för korta byxor och urtvättade töntiga t-shirts längre. Han har slutat med sina flottiga glasögon. I flera månader har han jobbat sjukt mycket med att gå runt och sälja tulpaner. Till slut fick han råd att köpa ett par coola Pumaskor och en Wu Tang Clan-tröja Han ser grym ut i de där kläderna. Han har blivit snygg!

Inte nog med det. Han har blivit kompis med några coola killar i nian som är inne på hiphop. Hugo pratar med dem på rasterna. Säga vad man vill, men han kan sjukt mycket om hiphop.

Det är inte samma Hugo längre. Men när vi ses är det precis samma Hugo. Han är lika blyg som förut. Han vågar inte titta mig i ögonen och säger knappt någonting om jag inte frågar honom.

Varför bombar han mig med sms? Varför är han blyg som en kattunge när vi träffas? Jag fattar inte! Hur svårt kan det vara att säga hej? Eller se mig i ögonen mer än två sekunder?

När det blev rast gick jag ut på skolgården. Hugo stod och väntade på mig. Jag visste hur det skulle bli. Han skulle vilja att vi

stod för oss själva och pratade. Ändå skulle han knappt säga någonting. I bästa fall skulle han stå och kolla på mig som en ledsen hund.

Men jag ville att han visade att han tyckte om mig. Inte bara messade en miljon gånger. Utan liksom ... visade det. Visade att han tyckte om mig. Höll om mig. Pussade mig! Du fattar, gamla dagbok. Fast det gör inte Hugo!

Men Hugo var inte som vanligt. Han stod inte i ett hörn av skolgården. Han gick emot mig. Nej, han småsprang. Han log! Jag blev alldeles varm i hela kroppen. Nu händer det, tänkte jag. Nu berättar han. Han berättar att han är kär i mig. Det låter töntigt. Men jag fick tårar i ögonen.

Hugo spurtade mot mig. Folk vände sig om och kollade. När han kom fram fick jag

*Hur skulle jag kunna tänka på biologiprov?
Jag kunde inte tänka på något annat än
de där sms:en! Och Hugo!*

Minnas hjärta hoppar till när mobilen morrar.
Hugo messar ju typ en miljon gånger om dagen.
Och han kollar på Minna på ett nytt sätt.

Men när de träffas är han mest blyg. Minna vill
att han ska säga att han är kär i henne. Att de ska
bli ihop!

Minna åker till sin mormor i Norrland. Där är det
alltid lugnt och skönt. Minna berättar om Hugo.
Mormor lyssnar så bra. Hur skulle hon klara sig
utan mormor?

*Minna och Hugo är
fristående fortsättning
på Lyssna på mig.*

MINNA ♥ HUGO

Art nr 431918

ISBN 978-91-7543-191-8

www.hegas.se

Hegas

